

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๕๓๙-๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ว ๒๔๗

วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๒

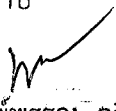
เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้รับการคัดเลือก

เรียน ลนค./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/กตบ./สนก./กพร./กปร./สน.ผชช./กวม. และ กกย.

สวพ.๘ ส่งคำขอเข้ารับการศึกษาเพื่อขอประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นของ นางบุญพา ชูหอม ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๒๗๑๒) กลุ่มวิชาการ สวพ.๘ (ปฏิบัติงานที่ ศวพ.สตล สวพ.๘) ขอเข้ารับการศึกษาเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม

ขอประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการศึกษา ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงเรื่อง และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูบทคัดย่อและสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(นางพิมพ์พรรณ กสิกรรม)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

บทคัดย่อผลงาน/เรื่องย่อ

ลำดับที่ ๑

เรื่อง ทดสอบการผลิตกาแฟสารและผลิตภัณฑ์กาแฟโรบัสตาที่เหมาะสม

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๑๕๗-๖๑-๐๑-๐๓-๐๐-๐๑-๖๑

ระยะเวลาของผลงาน ตุลาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๑

ผู้ดำเนินงานและสัดส่วนความรับผิดชอบ

๑. ชื่อ นางบุญพา ชูผอม ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและ
พัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา (ปฏิบัติงานที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล สำนักวิจัย
และพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา)
รับผิดชอบในฐานะ หัวหน้าการทดลอง (๙๐ %)
๒. ชื่อ นายชนินทร์ ศิริขันตยกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มวิชาการ
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา (ทำหน้าที่ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและ
พัฒนาการเกษตรสตูล สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา)
รับผิดชอบในฐานะ ผู้ร่วมการทดลอง (๑๐ %)

บทคัดย่อ/เรื่องย่อ

ทดสอบการผลิตกาแฟสารและผลิตภัณฑ์กาแฟโรบัสตาที่เหมาะสม ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดสตูล เดือน
ตุลาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตกาแฟสารโรบัสตาให้มีประสิทธิภาพและช่วยเพิ่ม
มูลค่าให้กับเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟในพื้นที่จังหวัดสตูล โดยได้ดำเนินการเก็บเกี่ยวผลกาแฟที่มีความสุกแก่เหมาะสม
เก็บเกี่ยวผลกาแฟที่มีสีแดงหรือสีเหลือง หรือสีส้มแดง (ขึ้นอยู่กับพันธุ์) ไม่น้อยกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ผิวทั้ง
ผล ไม่ควรเก็บผลอ่อนที่มี สีเขียวทั้งผล ผลร่วงหรือผลกาแฟที่สุกเกินไป โดยดำเนินการคัดเลือกผลกาแฟสดเทลง
ในภาชนะที่บรรจุน้ำสะอาด คัดผลกาแฟที่ลอยน้ำทิ้ง และคัดเลือกผลกาแฟที่มีความสุกแก่ไม่เหมาะสม หรือผล
กาแฟสดที่มีร่องรอยการเข้าทำลายของมอดเจาะผลกาแฟออกด้วยตาเปล่าโดย ดำเนินการตามแผนการทดลอง
แบบ Completely Randomized Design (CRD) จำนวน ๗ ซ้ำ ๓ กรรมวิธี ดังนี้ กรรมวิธีที่ ๑ วิธีเปียก นำผล
กาแฟสดที่ผ่านการคัดเลือกมาแยกเปลือก ใช้น้ำเป็นตัวช่วยในการล้างภายใน ๒๔ ชั่วโมง กรรมวิธีที่ ๒ วิธีแห้ง
นำกาแฟที่ผ่านการคัดเลือกไปตากแห้ง และกรรมวิธีที่ ๓ วิธีการหมักและลวกน้ำร้อน ทำการหมัก ๒๔ ชั่วโมงแล้ว
นำมาลวกน้ำร้อนและทำการแยกเปลือก ใช้น้ำเป็นตัวช่วยในการล้างเมื่อ ผลการทดลอง พบว่าสัดส่วนของผลสด
ต่อเมล็ดกาแฟสารเฉลี่ย ๒๔.๗๕ เปอร์เซ็นต์ ขนาดของเมล็ดกาแฟสารอยู่ระหว่าง ๖.๓ ถึง <math>< ๗.๑</math> มิลลิเมตร
การแยกเปลือกกาแฟผลสดโดยกรรมวิธีที่ ๑ วิธีเปียกและกรรมวิธีที่ ๓ วิธีการหมักและลวกน้ำร้อน ทำให้สามารถ
ลดระยะเวลาการตากกาแฟได้เฉลี่ย ๕๗.๑๔ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบกับกรรมวิธีที่ ๒ วิธีการตากแห้ง และ
สามารถลดพื้นที่ในการตากกาแฟได้อีกด้วย

บทคัดย่อผลงาน/เรื่องย่อ

ลำดับที่ ๒

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชในแปลงใหญ่จังหวัดสตูล

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ตามภารกิจของหน่วยงาน

ระยะเวลาของผลงาน ตุลาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๑

ผู้ดำเนินงานและสัดส่วนความรับผิดชอบ

๑. ชื่อ นางบุญพา ชูหอม ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา (ปฏิบัติหน้าที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา)
รับผิดชอบในฐานะ หัวหน้าการทดลอง (๙๐ %)
๒. ชื่อ นายชนินทร์ ศิริขันตยกุล ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา (ทำหน้าที่ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๘ จังหวัดสงขลา)
รับผิดชอบในฐานะ ผู้ร่วมการทดลอง (๑๐ %)

บทคัดย่อ/เรื่องย่อ

การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชในแปลงใหญ่จังหวัดสตูล ตุลาคม ๒๕๖๐ - กันยายน ๒๕๖๑ ได้แก่ ทูเรียน ลองกอง มะพร้าว และปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสตูล มีการเลือกใช้เทคโนโลยีการผลิตพืชที่ถูกต้อง และเหมาะสมตามหลักวิชาการ มีรายได้เพิ่มขึ้นและสามารถพึ่งพาตนเองได้ วิธีการดำเนินงาน โดยฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการมีการบรรยาย อภิปราย มีเกษตรกรเข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ๑๒๕ ราย ได้แก่ หลักสูตรการจัดการคุณภาพผลผลิตทุเรียน มีเกษตรกรเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๓๐ คน จากการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่าเกษตรกรได้คะแนนก่อนการฝึกอบรมเฉลี่ย ๖๗.๓๓ เปอร์เซนต์ และได้คะแนนหลังจากฝึกอบรมเฉลี่ย ๘๙.๖๗ เปอร์เซนต์ เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้น ๓๓.๑๗ เปอร์เซนต์ หลักสูตรการจัดการสวนมะพร้าวให้มีประสิทธิภาพ มีเกษตรกรเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๓๐ คน จากการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่าเกษตรกรได้คะแนนก่อนการฝึกอบรมเฉลี่ย ๖๙.๐๐ เปอร์เซนต์ และได้คะแนนหลังจากฝึกอบรมเฉลี่ย ๘๙.๓๓ เปอร์เซนต์ เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้น ๒๙.๘๗ เปอร์เซนต์ หลักสูตรการจัดการคุณภาพผลผลิตลองกอง มีเกษตรกรเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๓๐ คน จากการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่าเกษตรกรได้คะแนนก่อนการฝึกอบรมเฉลี่ย ๗๗.๖๗ เปอร์เซนต์ และได้คะแนนหลังจากฝึกอบรมเฉลี่ย ๙๒.๓๓ เปอร์เซนต์ เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้น ๑๒.๐๘ เปอร์เซนต์ และหลักสูตรการจัดการสวนปาล์มน้ำมันให้มีประสิทธิภาพ มีเกษตรกรเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน ๓๕ คน จากการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่าเกษตรกรได้คะแนนก่อนการฝึกอบรมเฉลี่ย ๖๙.๔๓ เปอร์เซนต์ และได้คะแนนหลังจากฝึกอบรมเฉลี่ย ๙๐.๐๐ เปอร์เซนต์ เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้น ๓๔.๕๙ เปอร์เซนต์ และได้คัดเลือกเกษตรกรที่ได้ผ่านการฝึกอบรมเพื่อทำแปลงต้นแบบในแปลงเกษตรกร จำนวน ๑๗ ราย พื้นที่ ๓๐ ไร่ โดยมอบปัจจัยการผลิตและให้คำแนะนำเทคโนโลยีการผลิตพืชตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ได้แก่ แปลงต้นแบบทุเรียน จำนวน ๕ ราย รายละ ๑ ไร่ พื้นที่อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๓๖,๒๐๙ บาทต่อไร่ ต้นทุนการผลิต ๗,๑๔๐ บาทต่อไร่ แปลงต้นแบบมะพร้าว จำนวน ๕ ราย รายละ ๑ ไร่ พื้นที่อำเภอละงู จังหวัดสตูล เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๔,๔๔๐ บาทต่อไร่ ต้นทุนการผลิต ๒,๕๔๐ บาทต่อไร่ แปลงต้นแบบลองกอง จำนวน ๕ ราย รายละ ๑ ไร่ พื้นที่อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เกษตรกรมีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๒๓,๘๗๐ บาทต่อไร่ ต้นทุนการผลิต

๓,๖๓๐ บาทต่อไร่ แปลงต้นแบบปาล์มน้ำมัน จำนวน ๒ ราย รายละ ๗.๕ ไร่ พื้นที่อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล เกษตรกร
มีรายได้สุทธิเฉลี่ย ๔,๔๒๐ บาทต่อไร่ ต้นทุนการผลิต ๕,๖๕๕ บาทต่อไร่ จากการเข้าไปให้คำแนะนำเกษตรกรในการ
ผลิตพืชแปลงใหญ่ของจังหวัดสตูลพบว่า ผลผลิตมีคุณภาพและเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

แบบสรุป

ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เรื่อง การผลิตพืชอย่างยั่งยืนภายใต้ระบบเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดสตูล

หลักการและเหตุผล

จังหวัดสตูล เป็นจังหวัดใต้สุดของประเทศไทยด้านฝั่งอันดามัน มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๗.๕๒๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๗๕๔,๗๐๑ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดตรัง สงขลา รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย จังหวัดสตูล เป็นพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตรทั้งสิ้น ๕๙๑,๙๓๕.๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๓ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสตูล ได้แก่ ยางพารา มี รองลงมาได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ข้าว และไม้ผล ซึ่งลักษณะสวนจะเป็นสวนไม้ผลแบบผสมผสาน มีการปลูกไม้ผลในสวนหลายชนิด เช่น ลองกอง ทูเรียน เงาะ มังคุด เป็นต้น (สตูล, ๒๕๖๑) ภูมิประเทศพื้นที่จังหวัดสตูลทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสลับซับซ้อน โดยมีทิวเขาที่สำคัญแบ่งเขตประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย คือ ทิวเขาบรรทัดและทิวเขาสันกาลาคีรี ภูมิอากาศพื้นที่จังหวัดสตูลได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้น มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน อุณหภูมิอยู่ระหว่าง ๒๑.๖-๓๙.๕ องศาเซลเซียส ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม อุณหภูมิอยู่ระหว่าง ๒๑.๙-๓๘.๘ องศาเซลเซียส รูปแบบการทำการเกษตรของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่มีลักษณะแตกต่างกันตามลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศและเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจ เกษตรกรส่วนใหญ่มุ่งหวังเพื่อให้มีรายได้สูงสุด เพื่อลดความเสี่ยงจากราคาสินค้าเกษตรที่แปรปรวน เกษตรกรควรมีกิจกรรมทางการเกษตรหลายๆ อย่างในแปลงเดียวกัน ระบบการผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรต้องสัมพันธ์กับความต้องการของตลาด ดังนั้นการปฏิบัติในแปลงจะต้องวางแผนการผลิตและการตลาด ซึ่งจะทำให้ผลผลิตมีราคาคุ้มค่ากับการลงทุน

บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ

การปลูกพืชตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการพัฒนาที่นำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเอง โดยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับความผันแปรของธรรมชาติ ลดความเสี่ยงจากราคาสินค้าเกษตรแปรปรวน หรือการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยต่าง ๆ การผลิตนั้นมุ่งใช้เป็นอาหารประจำวันของครอบครัว เพื่อให้มีพอเพียงในการบริโภคตลอดปี เพื่อใช้เป็นอาหารประจำวันและเพื่อจำหน่าย ได้มีการวิจัยและพัฒนาวิธีการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการผลิตพืช ๙ พืชผสมผสาน คือการปลูกพืช ๙ กลุ่ม ดังนี้ ๑. พืชรายได้ปลูกให้พอขาย ปลูกหลายอย่างเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและลดความเสี่ยงด้านตลาด ๒. พืชอาหาร ปลูกให้พอกินและเหลือเผื่อแม่เพื่อนบ้าน ๓. พืชอาหารสัตว์ปลูกไว้เป็นแหล่งอาหารคุณภาพดีและเป็นคลังอาหารสัตว์สำรอง ๔. พืชสมุนไพรสุขภาพ ปลูกให้เป็นตุ๋ยาประจำบ้าน บำบัดโรคพื้นฐาน และโรคประจำตัว ๕. พืชสมุนไพรป้องกัน กำจัดศัตรูพืช ปลูกเพื่อทดแทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ๖. พืชอนุรักษ์ดินและน้ำ ปลูกเพื่อรักษาพื้นที่ดินรักษาน้ำ ๗. พืชอนุรักษ์พันธุกรรมท้องถิ่น ปลูกเพื่อเอาของดีกลับคืนมาและไว้ให้ลูกหลานได้ทวงแทน ๘. พืชใช้สอย ปลูกไว้ใช้สร้างขนำ ทำค่าง และสร้างบ้าน ๙. พืชพลังงาน ปลูกไว้พึ่งตนเองทางพลังงาน และเชื้อเพลิงในปัจจุบันและอนาคต (ธัชชาวินท์ สรรุโณ, ๒๕๕๘) การผลิตต้องอาศัยปัจจัยในการผลิต โดยต้องเตรียมให้พร้อม ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งการผลิตและประโยชน์ใช้สอยอื่น ๆ ระบบการปลูกพืชจะประสบผลสำเร็จได้ต้องมีการวางรูปแบบให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกื้อกูลกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สร้างแปลงต้นแบบในพื้นที่ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสตูล เก็บข้อมูลงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตพืช
๒. เกษตรกรได้รับความรู้จากการศึกษาดูงานในแปลงต้นแบบ มีการจัดการแปลงและมีกิจกรรมทางการเกษตรหลายๆ อย่างในแปลงเดียวกันเกื้อกูลกัน สามารถลดต้นทุนในการผลิตได้
๓. เกษตรกรสามารถนำไปปรับใช้ในแปลงของตนเอง โดยสามารถวางแผนการผลิต ลดความเสี่ยงจากราคาสินค้าเกษตรแปรปรวน ทำให้มีผลผลิตมีคุณภาพ มีรายได้เพิ่มขึ้น อยู่ดีกินดี

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับเกษตรกร นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจ
๒. เกษตรกรได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการผลิตพืชตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. จำนวนเกษตรกรที่มาศึกษาดูงานแปลงต้นแบบเพิ่มขึ้น
๔. สามารถใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพื้นที่ได้